

یادداشت

«بی»

... تجربه‌ها تکرار می‌شوند و باز همان راه‌های رفته را می‌پیمایم. گویی گوش هست، اما شنیدن نیست؛ چشم هست، اما دیدن نیست؛ فرصت هست، اما فرصت‌شناسی نیست. «بی» همیشه با صدایی بلند وارد زندگی نمی‌شود؛ گاه آرام می‌آید؛ از یک مکث کوتاه آغاز می‌شود، به عادت‌ی کوچک بدل می‌شود و سرانجام چنان در زندگی ریشه می‌دواند که دیگر نبودنش را احساس نمی‌کنیم. خطر بعضی کاستی‌ها از بزرگی آنها نیست؛ از عادی‌شدن آنهاست. آنچه امروز کوچک می‌نماید، اگر دیده نشود، فردا می‌تواند به دیواری بلند بدل شود. جامعه نیز مانند خانه است. ترک کوچکی اگر دیده نشود، روزی خود را پیدا می‌کند؛ قطره‌ای اگر جدی گرفته نشود، روزی سقف را فرسوده خواهد کرد. بسیاری از خرابی‌ها با حادثه‌ای بزرگ آغاز نمی‌شوند؛ با همان نشانه‌های کوچکی آغاز می‌شوند که دیدیم و از کنارشان گذشتیم؛ شنیدیم و به فراموشی سپردیم. با این همه، «بی» همیشه واژه‌ای تلخ نیست. گاه همین «بی» می‌تواند آغاز رهایی باشد؛ بی‌کینه، بی‌تعصب، بی‌وابستگی به عادت، بی‌اعتنایی به هیاهوی بی‌حاصل و بی‌هراسی از پرسیدن. گاه باید از بعضی «بی»‌ها استقبال کرد تا به بعضی «با»‌ها رسید؛ بی‌کینه، با آرامش؛ بی‌شتاب، با تأمل؛ بی‌خودخواهی، با همدلی. زبان فارسی چه شگفت زبان صوری است. با دو حرف، جهانی از فقدان می‌سازد و با دو حرف دیگر، راهی به سوی جبران می‌گشاید. بی‌راه، راه می‌خواهد؛ بی‌امید، امید؛ بی‌سامان، سامان. انگار زبان از دیززمان می‌دانسته است هیچ «بی»‌ای الزام ادبی نیست و هیچ کمبودی، اگر شناخته شود، محکوم به ماندن نیست. شاید مسئله اصلی زندگی این نباشد که چه چیزهایی نداریم؛ مسئله این باشد که با آنچه داریم چه کرده‌ایم. زمان اگر بی‌حاصل بگذرد، باز نمی‌گردد؛ اعتماد اگر بی‌دلیل هزینه‌شود، دیر بازمی‌گردد؛ فرصت اگر بی‌توجهی شود، شاید دیگر تکرار نشود. گاه آنچه از دست می‌رود، نه به سبب نداشتن، بلکه به سبب قدرندادنست است. اما نباید از «بی» تصویری از بن‌بست ساخت. درختی که برگ ندارد، لزوماً مرده نیست؛ شاید تنها فصل خویش را پشت سر گذاشته باشد. زمینی که خشک است، اگر باران برسد، دوباره سبز می‌شود. انسان نیز چنین است؛ تا زمانی که توان دیدن، فهمیدن و برخاستن دارد، هیچ کمبودی پایان راه نیست.

چه بسیار دل‌هایی که با یک غرذخواهی آرام می‌شوند؛ چه بسیار فاصله‌هایی که با یک قدم کوتاه از میان می‌روند؛ چه بسیار رابطه‌هایی که با یک گفت‌وگوی صادقانه جان می‌گیرند. گاهی برای ساختن دوباره، بیش از آنکه به معجزه نیاز داشته باشیم، به به‌شامت یک آغاز نیازمندیم. شاید امروز بیش از آنکه به چیزهای بیشتر نیاز داشته باشیم، به اندازه‌های درست‌تر نیازمندیم؛ کمی درنگ در میان این همه شتاب، کمی شنیدن در میان این همه گفتن، کمی دیدن در میان این همه نگاه‌کردن و کمی اندیشیدن، پیش از آنکه فرصت از دست برود و افسوس جای امکان را بگیرد. شاید روزی که به گذشته نگاه می‌کنیم، دریابیم بسیاری از آنچه از دست دادیم، ناگهان از ما دور نشده بودند؛ آرام‌آرام از کنارمان گذشته بودند و ما آن‌قدر در هیاهوی بودن‌ها غرق بودیم که نبودنش‌ان را ندیدیم. پس شاید بد نباشد گاهی مکث کنیم و از خود پرسیم: کدام «بی» در زندگی ما بیش از همه جا خوش کرده است؟ بی‌مهری؟ بی‌حوصلگی؟ بی‌تفاوتی؟ بی‌اعتمادی؟ بی‌تأملی؟ یا بی‌توجهی به چیزهایی که روزی برپایمان عزیز بودند؟ پاسخ هرچه دیگر هیچ‌وقت نمی‌تواند آغاز راه باشد؛ زیرا تا وقتی آدمی می‌پرسد، هنوز امیدی برای یافتن هست؛ تا وقتی می‌بیند، هنوز فرصتی برای ساختن هست؛ و تا وقتی دلش برای بهترشدن می‌تپد، هیچ «بی»‌ای پایان داستان نیست. زیرا زندگی همیشه از آنچه داریم ساخته نمی‌شود؛ گاه از آنچه برای به دست آوردنش می‌کوشیم ساخته می‌شود. و شاید راز این دو حرف ساده همین باشد: هر «بی» می‌تواند دعوتی باشد به یک «با» با هم، با امید، با خرد، با مهر، با مسئولیت، با آرامش و سرانجام با زندگی.

چرا جنگ پایان نمی‌گیرد؟

۵. مارکو روبیو بعد از جنگ ۲۰۲۰روژه در جواب خبرنگاران می‌گوید: «ایران در توانایی ساخت سلاح‌های متعارف (و نه ساخت تسلیحات اتمی) به مرحله‌ای رسیده بود که اگر الان به آن حمله نمی‌کردیم، دیگر هیچ‌وقت نمی‌توانستیم به آن حمله کنیم».
قدت کنیم که در گفته روبیو، حمله به ایران به خاطر توان تسلیحات هسته‌ای با امکان دستیابی به این توان نبوده، بلکه می‌گوید ایران در ساخت سلاح‌های متعارف به مرحله‌ای رسیده بود که اگر الان حمله نمی‌کردیم، دیگر هیچ‌وقت نمی‌توانستیم به ایران حمله کنیم. لذا دلیل حمله، برخلاف ادعاهای ترامپ، ربطی به توان هسته‌ای ایران نداشته و باید آن را در دلالی که قبلاً برژنیسکی، بلر و چنی اعلام کرده بودند، جست؛ به‌ویژه که طبق گفته کیسینجر، بعد از سقف زمانی ۲۰۱۳، دیگر امکان بازداشتن ایران در توانایی هسته‌ای وجود ندارد و برای همین هم اواما در سال ۲۰۱۵ با ایران به توافق‌نامه برجام رسید، چون دیگر ایران از سقف زمانی اعلام‌شده گذشته بود. از این‌رو حمله نظامی، ۱۲ سال بعد از آن سقف زمانی به بهانه بازدارندگی هسته‌ای، فقط یک بهانه بود و در کاینه ترامپ که طراح اهدافش کسی مانند روبیو است، دلایل را باید در سخنان او جست.

برای همین هدف‌گذاری همان‌هاست که برژنیسکی و چنی گفته‌اند و چون موضوع اصلی برای آمریکا، کنترل چین و روسیه است و مطابق استراتژی اعلام‌شده، این کنترل بدون در اختیار داشتن ایران امکان‌پذیر نخواهد بود.
پایان‌دادن به تجاوز علیه ایران در این مرحله یعنی پذیرش این مسئله از سوی آمریکا که دیگر امکان کنترل جهان برایش میسر نیست و این برای کشوری که ۸۰ سال جهان را کنترل کرده است،ست و به‌هیچ‌و پذیرفتنی نیست و تا پذیرش این موضوع از سوی آمریکا هنوز زمان مانده است، و اما چرا ایران نمی‌تواند در این مقطع جنگ را پایان دهد؟ ایران این را خوب دانسته که چون هدف آمریکا در اختیار گرفتن کشورمان برای کنترل جهان است و این طرح الان عملیاتی هم شده و نظام سرمایه‌داری و هژمونی آمریکایی، ترامپ را برای اجرای همین پروژه به ریاست‌جمهوری رسانده، چاره‌ای نیست جز اینکه راهبردی در پیش گرفته شود تا رسیدن به این هدف برای آمریکا غیرممکن شود. بنابراین، ایران برای چنین راهبردی دو حرکت بسیار تنظیم‌شده را در پیش گرفت:

اول. جنگ را از زمین به دریا منتقل کرد. این شاید مهم‌ترین استراتژی ایران بود؛ اینکه ایران با توان نظامی‌ای بسیار کمتر از مجموع توان نظامی آمریکا-اسرائیل و کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس که حالا معلوم شده کشورهای اروپایی و ناتو هم در آن سهمیم بودند و هستند، کاری شگرف و باورنکردنی را انجام داد. دوم. جنگ دریایی را ایران بسیار هوشمندانه اداره کرد و با سازا موقعیت ژئوپلیتیک در جنگ ۱۲روزه تنگ هرمز که در ادامه به خودکشی در ناو هواپیمابر آبراهام لینکلن، آتش‌سوزی در ناو هواپیمابر جرالدد فورد (که آخ‌رش هم معلوم نشد بطور رختشوی‌خانه به آتش کشیده شده) و در آخر اصابت موشک به ناوهای جنگی آمریکایی در دریای عمان، یکی از پیچیده‌ترین عملیات دریایی قابل تصور در مقابل قدرتمندترین نیروی دریایی جهان بود. سوم. تبدیل جنگ دریایی به جنگ اقتصادی. این سومین مرحله شاید عجیب‌ترین و غیرقابل‌تصورترین مرحله جنگ بوده و هست. آنچه برای ایران غیرقابل انجام است و تا آینده‌ای بسیار دور نیز خواهد بود، این است که جواب حمله نظامی به کشورمان را با حمله به کشور متجاوز در آن سوی دنیا پاسخ بدهد. اما از این غیرممکن‌تر، این بود که جنگ اقتصادی را با جنگ اقتصادی پاسخ بدهیم؛ ولی این اتفاق غیرممکن، حالا با بستی تنگه هرمز و کنترل باب‌المن‌دب از سوی مبنی‌ها ممکن شده است. قطعاً جنگ اقتصادی آمریکا و هم‌پیمانانش علیه ایران بسیار بزرگ و قدرتمند است، ولی جنگ اقتصادی‌ما علیه آمریکا و هم‌پیمانانش دارد آرام‌آرام اثر می‌کند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

مأموریت نیروهای آمریکایی در عراق رسماً پایان یافت

بیم و امید در بغداد

خیابان‌ها صف کشیده بودند، پرچم‌های ملی را زیر آسمانی که با نورافشانی‌های روزانه روشن شده بود تک‌ان می‌دادند و بلندگوهای دولتی سرودهای آزادی پخش می‌کردند. برای مردم حاضر در خیابان، عراق بالاخره ملتی بود که دوباره متولد شده و برای اولین بار در طول یک نسل، از لوٲ وجود اشغالگران خارجی پاک شده است. اما با فروکش کردن پژواک آتش‌بازی‌ها در هوای کویر، سؤالات بی‌شماری درباره آینده عراق باقی ماند.

لحظه نهایی حضور آمریکایی‌ها در عراق

مأموریت نظامی آمریکا که بیش از دو دهه سرنوشت عراق را رقم زده بود، به پایان رسید. با این حال، خروج نیروها آن علامت سؤالی را که از سال ۲۰۰۳ بر فراز این کشور سایه انداخته بود، برطرف نکرد، بلکه فقط شکل آن را تغییر داد. عراق پیش از این هم خروج آمریکایی‌ها را جشن گرفته است. در دسامبر ۲۰۱۱، آخرین سربازان آمریکایی از مرز کویت گذشتند و ایالات متحده رسماً پایان جنگ را رقم زد. اما هنوز سه سال نگذشته بود که داعش موصل را تصرف کرد، ارتش عراق در بخش‌های وسیعی از شمال از هم فروپاشید و نیروهای آمریکایی دوباره به عراق بازگشتند. امروز مسئله دیگر این نیست که آیا عراق می‌تواند بدون حضور سربازان آمریکایی دوام بیاورد یا خیر؛ مسئله این است که آیا عراق در شرایط کنونی می‌تواند به حاکمیت واقعی برسد، آن‌هم در حالی که امنیت داخلی‌اش متزلزل است، اقتصادش به نفت وابستگی دارد و شریان‌های مالی زیرپوستی آن اقتصاد هنوز از قلب ایالات متحده می‌گذرد؟ آیا عراق در صورت بروز رخدادهایی همچون داعش و گسترش تروریسم، آماده است از خود دفاع کند؟ آیا صحنه خروج آخرین آمریکایی از عراق به معنای قطع‌شدن وابستگی بغداد به واشینگتن است؟ روز ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶، در پایگاهی هوایی در حومه اربیل، آخرین هواپیمای ترابری سی-۱۷ بدون هیچ هواپیمایی از روی باند برخاست. نه پرچمی در مراسمی دراماتیک پایین کشیده شد و نه ژنرال‌های آمریکایی برای خبرنگاران منتظر سخنرانی کردند. برای ۲۴ سال، حضور نیروهای آمریکایی اصلی‌ترین و پرتشن‌ترین کانون جاذبه در سیاست عراق بود. وقتی چرخ‌های آن آخرین هواپیمای ترابری از روی باند بلند شد، چنین دورانی به‌طور رسمی به پایان رسید. نشریه عرب‌ویکی فضا را در بغداد این‌گونه توضیح داده است: علی‌الزیدی، نخست‌وزیر عراق، چهار روز تعطیلی ملی تحت عنوان «روزهای حاکمیت» اعلام کرد که با رژه‌های نظامی باشکوه در منطقه سبز همراه بود. هزاران عراقی در خطوط

کالینینگراد بار دیگر به حساس‌ترین نقطه تنش نظامی روسیه و ناتو تبدیل شده است

هشدار هسته‌ای پوتین

از کی‌یف است. کالینینگراد از نظر نظامی اهمیت ویژه‌ای دارد. این منطقه میان دو عضو ناتو، لهستان و لیتوانی، قرار گرفته و پایگاه اصلی ناوگان بالتیک روسیه و دیگر تجهیزات نظامی مسکو در آن خود جای اسکندرها، مینوود را روی میز نگذارد؛ حمل کلاhek هسته‌ای نیز در آن مستقر هستند. مقام‌های نظامی غربی پیش‌تر گفته‌اند در صورت وقوع جنگ میان روسیه و ناتو، تأسیسات نظامی کالینینگراد احتمالاً از نخستین اهداف خواهند بود. ناتو در ماه‌های اخیر رزمایش‌های خود را

دعوت به شُرکت در مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت رز پلاستیک نوبهار
از کلیه سهامداران محترم شرکت به شماره ثبت ۱۱۰۸ دعوت می‌کند درمجمع عمومی فوق‌العاده درروز۷/۱۸/۱۴۰۵/۱۴ ساعت ۴ بعد ازظهر در محل دفتر مرکزی شرکت حضور بهم رسانید ودر صورت غیبت ملزم به پذیرش مصوبات شرکت می‌باشید.
محل شُرکت: شهر ضا، جاده شاهزاده علی اکبر

مدرک تحصیلی |اینجناب آرتا صلاحش
فرزند محمد علی به شماره شناسنامه ۰۰۱۰۶۳۳۹۱۱ صادره از تهران در مقطع کارشناسی ارشد نا پیوسته رشته مهندسی فناوری اطلاعات شبکه های کامپیوتری صادره از واحد دانشگاهی پرند با شماره سریال ۱۱۹۹۹۱۵ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.
از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند به نشانی شهر جدید پرند بلوار باهنر ارسال نماید.

برگ سبز، کارت خودرو و سند کمپانی کامیون کشنده دانگ فنگ سفید مدل ۱۳۹۶ به شماره پلاک ۳۱۱ ایران ۲۴۶ع۶۶ شماره شاسی NADG۳DV۱۰HH۶۱۷۷۳۸ و شماره موتور DC۱۴۲۰۴۰F۱۲۰۱۸۶۹۸۲ با کدملی ۴۰۷۰۷۳۵۱۷۸ به نام **سهراب ساگی** با کدملی ۱۴۰۵/۷/۱ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

گزارش

دیدار محرمانه مقام‌های سوریه و حزب‌الله در ترکیه

رویترز به نقل از شش منبع دیپلماتیک خود گزارش داد نمایندگان دولت سوریه و حزب‌الله لبنان به‌تازگی در ترکیه به‌طور محرمانه و رودررو دیدار کردند تا درباره کاهش تنش‌ها و نگرانی‌های امنیتی دو طرف گفت‌وگو کنند. این نخستین دیدار مستقیم مقام‌های دولت جدید سوریه و حزب‌الله از زمان سرنگونی حکومت بشار اسد است که رسانه‌ای می‌شود. شش منبع مطلع، از جمله دو مقام سور، یک مقام آمریکایی و یک منبع ارشد امنیتی لبنان نزدیک به حزب‌الله، به رویترز گفتند این دیدار به دعوت نهادهای امنیتی و اطلاعاتی ترکیه برگزار شد و نمایندگانی از حزب‌الله و مقام‌هایی از دستگاه اطلاعاتی و وزارت خارجه سوریه در آن حضور داشتند.

به‌گفته یکی از مقام‌های سور، دمشق به حزب‌الله اطمینان داد برای خلع سلاح این گروه در لبنان مداخله نظامی نخواهد کرد. در مقابل، مقام‌های سوری از حزب‌الله خواستند برای جلوگیری از قاچاق در مرز دو کشور همکاری کند و هسته‌های باقی‌مانده خود، به‌ویژه در جنوب سوریه را برچیند.

بر اساس این گزارش، نمایندگان حزب‌الله به این درخواست پاسخ مستقیمی ندادند، اما متعهد شدند در امور داخلی سوریه مداخله نکنند. یک منبع امنیتی لبنانی نیز گفت دو طرف در مسائل امنیتی «بیشرفت زیادی» داشته‌اند. با این‌حال، گفت‌وگوها به توافق نهایی منجر نشده و قرار نبوده است خبری درباره آن منتشر شود.

حزب‌الله در جریان جنگ داخلی سوریه هزاران نیرو برای حمایت از حکومت بشار اسد به این کشور اعزام کرده بود. پس از سقوط حکومت اسد، روابط دولت جدید سوریه و حزب‌الله پرتنش شد و دمشق این گروه را به انتقال سلاح از طریق خاک سوریه متهم کرده است.

اسعد حسن الشیسانی، وزیر امور خارجه سوریه، اخیراً و در دیدار رسمی خود از لبنان به رئیس‌جمهور این کشور اطمینان داد دمشق به‌هیچ‌وجه قصد مداخله نظامی در لبنان را ندارد. این مقام عالی‌رتبه سور ی گفت دیدارش با مقام‌های گروه حزب‌الله در آینده هم غیرممکن نیست.

پیشینه مداخلات نظامی سوریه در لبنان، که به دوره جنگ داخلی این کشور بازمی‌گردد، خاطره خوبی از این حضور نساخته و سور ی‌ها مجبور شدند در سال ۲۰۰۵، پس از ترور رفیق حریری، نخست‌وزیر وقت لبنان و در پی یک کارزار مردمی بزرگ، از لبنان خارج شوند.

این خروج یکی از نقاط عطف تاریخ معاصر لبنان به‌شمار می‌رود، بنابراین پیشنهاد بازگشت سوریه به لبنان حتی تحت عنوان خلع سلاح حزب‌الله، یک زخم سیاسی کهنه و عمیق را دوباره زنده و باز می‌کند.

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک یافت آباد تهران
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۰۸۲/۱۰۷۸۸۰۰۳۰۱۰۸۵۶۰۱۴ مورخ ۱۴۰۵.۵.۱۱ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت آباد تهران تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای محمد علی طوسی فرزند غلامعلی بشماره شناسنامه ۳۷ صادره از دامغان در شش‌دانگ اعیانی یک قطعه زمین به مساحت ۷۸.۲۵ متر مربع پلاک ۲۷۱ فرعی از ۲ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران خریداری از مالک رسمی آقای (سند اجاره اموال غیر منقول از طرف اداره اوقاف) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م الف ۱۴۳۹۳ اداره ثبت اسناد و املاک یافت آباد (تهران)